

Yhdistetyt asiat C-11/06 ja C-12/06

Rhiannon Morgan
vastaan
Bezirksregierung Köln
ja
Iris Bucher
vastaan
Landrat des Kreises Düren

(Verwaltungsgericht Aachenin esittämät ennakkoratkaisupyynnöt)

Unionin kansalaisuus – EY 17 ja EY 18 artikla – Opintotuen epääminen jäsenvaltion kansalaisilta, jotka opiskelevat jossain toisessa jäsenvaltiossa – Vaatimus siitä, että jossain toisessa jäsenvaltiossa suoritettavien opintojen on oltava jatkoa aiemmin vähintään yhden vuoden ajan siinä jäsenvaltiossa, josta opiskelija on lähtöisin, sijaitsevassa laitoksessa suoritetuille opinnoille

Julkisasiamies D. Ruiz-Jarabo Colomerin ratkaisuehdotus 20.3.2007 . . . . . I - 9164
Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 23.10.2007 . . . . . I - 9195

Tuomion tiivistelmä

1. *Euroopan unionin kansalaisuus – Perustamissopimuksen määräykset – Henkilöllinen soveltamisala*
(EY 17 ja EY 18 artikla)

2. *Euroopan unionin kansalaisuus – Vapaata liikkumista ja oleskelua jäsenvaltioiden alueella koskeva oikeus*
(EY 17 ja EY 18 artikla)

1. Jäsenvaltion kansalaisilla, jotka opiskelevat jossain toisessa jäsenvaltiossa, on EY 17 artiklan 1 kohdan nojalla unionin kansalaisten asema, joten he voivat tarvittaessa vedota, myös sitä jäsenvaltiota vastaan, josta he ovat lähtöisin, tällaiseen asemaan liittyviin oikeuksiin. Yhteisön oikeuden soveltamisalaan kuuluvia tilanteita ovat muun muassa tilanteet, jotka koskevat perustamissopimuksessa taattujen perusvapauksien, erityisesti EY 18 artiklassa myönnetyn jäsenvaltioiden alueella tapahtuvaa liikkumista ja oleskelua koskevan vapauden, käyttämistä.

(ks. 22 ja 23 kohta)

2. EY 17 ja EY 18 artiklan kanssa on ristiriidassa edellytys, jonka mukaan opintotuen saamiseksi opintoihin, joita suoritetaan jossain toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka kansalaisia tällaista tukea hakevat opiskelijat ovat,

näiden opintojen on oltava jatkoa jäsenvaltiossa, josta tukea hakevat opiskelijat ovat lähtöisin, vähintään vuoden ajan suoritetuille opinnoille.

Nämä kaksi vaatimusta eli vaatimus siitä, että opintoja on suoritettu vähintään vuoden ajan tässä jäsenvaltiossa, ja siitä, että opintojen on oltava vain jatkoa näille samoille opinnoille jossain toisessa jäsenvaltiossa, ovat kuitenkin omiaan niistä unionin kansalaisille koituvien henkilökohtaisten haittojen, lisäkustannusten ja mahdollisten viiveiden vuoksi tekemään heille vähemmän houkuttelevaksi lähteä kyseisestä jäsenvaltiosta opiskelemaan johonkin toiseen jäsenvaltioon ja siten käyttää vapauttaan liikkua ja oleskella tässä toisessa jäsenvaltiossa, sellaisena kuin tämä vapaus myönnetään EY 18 artiklan 1 kohdassa.

Tällaisen edellytyksen ei voida katsoa olevan oikeassa suhteessa tavoitteisiin eli siihen nähden, että pyritään takaamaan, että asianomaiset opiskelijat saattavat loppuun opintonsa nopeasti, tai että pyritään helpottamaan niiden opintojen harkittua valintaa, jotka asianomaiset opiskelijat aikovat suorittaa. Tarve taata se, että opintotukea myönnetään vain

opinnoissaan menestymään kykeneville opiskelijoille, jotka osoittavat halunsa opiskella ja saattaa loppuun opintonsa menestyksekkäästi ja ripeästi, voisi olla hyväksyttävä päämäärä tällaisen järjestelmän järjestämisessä. Siltä osin kuin kyseisen edellytyksen täyttämisen vaatimisen käytännön vaikutuksena voi olla opintojen kokonaisuuden pidentyminen, tämä vaatimus on kuitenkin ristiriidassa kyseisen tavoitteen kanssa, joten se ei sovellu tämän tavoitteen saavuttamiseen.

Lisäksi on todettava, että jäsenvaltiolla voi lähtökohtaisesti olla oikeus myöntää opintotukea ainoastaan sellaisille opiskelijoille, jotka ovat osoittaneet integroituneensa kyseisen jäsenvaltion yhteiskuntaan jossain määrin, sen välttämiseksi, että tuen myöntämisestä opiskelijoille, jotka haluavat opiskella muissa jäsenvaltioissa, koituu kohtuuton kustannus, jolla saattaisi olla vaikutuksia niiden tukien kokonaismäärään, joita kyseinen

valtio voi myöntää. Opintojen tässä jäsenvaltiossa tapahtuvaa ensimmäistä vaihetta koskevalla edellytyksellä kuitenkin asetetaan aiheettomasti etusijalle sellainen osatekijä, joka ei välttämättä kuvasta tämän valtion yhteiskuntaan integroitumisen astetta tuen hakukellä. Tällaisella edellytyksellä siis ylitetään se, mikä on tarpeen tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi, eikä sitä näin ollen voida pitää oikeasuhteisena.

On vielä todettava, että kyseisen rajoituksen ei voida katsoa olevan sellaisenaan omiaan tai tarpeen varmistamaan sen, ettei näitä tukia myönnetä päällekkäin jossain toisessa jäsenvaltiossa saatavien samantyyppisten tukien kanssa.

(ks. 18, 30, 35, 36, 39, 43, 44, 46, 50 ja 51 kohta sekä tuomiolauselma)